bus ſagittaī cor ad amorē dei cū exemplis ſctōꝝ patꝝ. que velut carbones incēſi alios igne charitatis incendūt ⁊ vaſtant in ſibi primis carnales affectōes et ſeculareꝫ amorē. ¶ Clamaui opando in tribulatione ⁊ etiā ſuſpirando dixi. Heu. i. gemitus magnꝰ eſt mihi qꝛ incolatus meꝰ in hijs miſerijs ꝓlōgatus eſt ꝑegrinatō mea et exiliū a vera patria in longū nimis ꝓducitur. qꝛ ⁊ ſi breue ſit tēpꝰ tamē deſiderio nimio eſſendi cū xp̄o longū vid̄r. Ideo etiā heu eſt michi. qꝛ habitaui cū habitantibus cedar. id eſt cuꝫ malis ⁊ inqetis pctōꝝ tenebris īuolutis. inter q̊s ꝯuerſans multū grauata eſt aīa mea. Fuit incolatus meꝰ grauis mihi. quia Cū his qui oderūt pacem eram pacificꝰ nō iratus. nō turbulentꝰ cupiens cū omibus ſi fieri p̄t pacem hr̄e. ſed cū loquebar eis verbū veritatis ꝓhibēs eos a malꝰ illi mali obſtinati nō ſolum nō audiebāt. ſꝫ multis tribulatōibꝰ impugnabāt ſine aliqua iuſta cauſa.

¶ Pſalmus CXX. in quo monet fideles recurrere ad ſctōs vt per eorum interceſſiōem diuinū auxiliuꝫ acquirant. ¶ Propheta in perſona cuiuſlibet iuſti.

Leuaui oculos interiores in ſanctos angelos ⁊ alios ſanctos aſſiſtētes preſentie dei qui mōtes dicunt̄ qꝛ alti dignitate. firmati eternitate. inflāmati charitate et ſolis iuſticie luce illūinati a quibꝰ eorū interuenientibꝰ meritis et oratiōibus veniet auxiliū michi. ¶ Quia vō auxilia p̄ſtita per ſanctos ſicut ꝑ miniſtros primo ſunt a deo ſine q̊ nullꝰ ſanctoꝝ quicq̄ꝫ poteſt auxilij ꝯferre ait. Auxiliū meuꝫ a domino qui fecit celum et terrā omnē creaturā ſupmā et infimā. Iuſtus autē letus ⁊ ſecurus de auxilio dei aīe ſue loq̄ns ait. Ne timeas o aīma mea. qꝛ ille q̄ cuſtodit te ſcꝫ deus. Nō dabit affectū tuum in cōmotōnem vt cadat in pctūm nec dormitabit. id ē. nō ꝑmittet te tepeſcere in fide eius qui cuſtodit te.

Ecce patens eſt qꝛ nō dormitabit neqꝫ dormiet qui cuſtodit iſrael. qꝛ ſine vlla intermiſſiōe a deo cuſtodit. qui euꝫ ſpūalium oculoꝝ intentōne ꝓſpexit.

Sicut petij a dn̄o vt nō det in cōmotiōem pedem tuū. ita erit qꝛ Dominꝰ cuſtodit te in bono. ipe qui fecit celuꝫ et terram dominꝰ ꝓtectō tua ſuper manū dexteram tuā. i. ꝓteget ne opus tuū dexteꝝ ſcꝫ bonū pars impediat inimica. ¶ Si te ꝓſperit Nec ꝓſperitatis fulgor te vret elatōne nec defectus terrenorum vret te. vt depſſione aduerſitatis ſuccumbas ſiue frangaris. Et hoc ideo quia Dominus cuſtodit te ab omni malo ab omibus inſidijs inimici. ⁊ vtinā cuſtodiat ſemper aīam tuā dominꝰ ne ei ꝑdn̄etur ꝑ ſtātis aduerſe. Cuſtodit animā tuam dominus ſic ꝑfecte vt cuſtodiat introitū tuum in ſctōꝝ ꝯgregatiōem vt ſana fide intres ⁊ hūilis et exitū tuūꝫ vt cum a corpe receſſeris cōtinue et omni tēpore ſua cuſtodia ꝓtegat te ne i chaos inferni ꝑcipiteris.

¶ Pſalmus. CXXI. in quo monet ad deſiderium celeſtis patrie ¶ Propheta.

Letatus ſuꝫ in his que dicta ſunt mihi a ſpūſcō intus in me ꝑ ſpiratōem loquēte ⁊ ab alijs ꝓphetis ⁊ doctoribꝰ in ſcripturis ſuis loq̄ntibꝰ. vicꝫ qꝛ in domū domini id ē. in celeſtē ih'r'lm ibimꝰ ⁊ ꝑuenie mꝰ ego et alij mihi ꝯſiles vt ciues efficiamur ſctōrum et domeſtici dei ¶ Vir iuſtꝰ in hijs q̄ dicta ſunt ſibi letꝰ inde q̄ſi iam eſſet ibi ait. o Iheruſalem celeſtis ſtantes erant iam ſpe in penetrabilibus tuis affectus noſtri nō labentes nō cōmoti ſꝫ ſtantes īmobiliter qꝛ oīa ibi ſtāt nihil trāſit: nihil ibi cadit. ¶ In atrijs tuis ih'r'lm non terreſtris ih'r'lm q̄ ꝓphas occidit. ſed Ih'r'lm que in celis edificatur vt ciuitas nō ſaxoꝝ molibus ſꝫ viuis ex lapidibus q̄ virtutū ſoliditate cōſurgit et ſctōꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſocietate nunq̄m diſſoluenda extruit̄ que
edificatur ad ſimilitudinē ciuitatis
q2 in ea eſt ciuiū vnitas maxia. vn̄ ſequit̄.
cuius ciuitatis participatō eſt in id
ipſum ſic ei3 vnū eſt ſummū bonū q̄d ab
omibꝰ diligit̄ et participat̄ ita vnꝰ animus
idem affectꝰ oibꝰ ineſt. Bene dico
q2 nos ibimꝰ in domū dn̄i. q2 Illuc ſc3 ad
illam celeſtem ih'lm aſcenderūt tribꝰ
non q̄cunq3. ſ3 tribus domini q̄ cogno
ſcentes dn̄m ſequi nō diſtulerūt tribꝰ dn̄i
ſunt q̄ p bona opa teſtantur q2 ſunt ve
re iſrael. i. videntes deū p fide3 p dilectiō3
opantē aſcēderūt q̄dē ad laudandū no
men domini. Quia illic
ſc3 in domo illa celeſti ſederūt apl'i ſacti
in q̄bꝰ deꝰ ſedet ⁊ q̄eſcit. ſederūt dico in iu
dicō futuro cū xp̄o iudicantes ſuper do
mū dauid. i. ſup familiā xp̄i. Propte
rea ad oēs loq̄ns ait O vos omēs q̄ cupi
tis puenire in celeſtē ciuitate3 Inquirite
que ad pacē cōſequendā pertineāt
ipſius ciuitatis et exequimini ea vt
per dilectiōem pacis fructū pſeq̄mini et ne
felicitatis et abundātia pacis diligen
tibus te q2 qui relictis caducis te deū ſu
p omia diligit abundātia bonoꝝ celeſtiū
pfruetur. Et ideo pph'a orat dicens
o dn̄e Fiat ergo pax in virtute tua vt
nos vinculis charitatis aſtringas. fiat etiā
celeſtiū bonoꝝ abundātia i his qui ſu
pereminētes tanquā turres fortiſſi
me hanc ciuitatē et virtute muniūt et pceri
tate decorant vt fluāt alijs. Dico fiat
pax ⁊ ego iam Loquebar iam pdicabam
alijs pacem de te. o ih'lm. i. pdicabam pa
cem in te abundare et q2 ad tuā tranquilli
tatē hic viuentes ſine vera pace nō poſſent
puenire ⁊ hoc loquebar alijs pp̄ter frēs
meos et proximos meos vt ipſi vincul'
charitatis aſtricti ad pſummatiōem huiꝰ
edificij ſe pfectos exhibeant. Non ſolū pdi
caui pacem tuā o ih'lm. ſed Propter te
que es domꝰ dei queſiui et attraxi
pdicando verbū ſalutis multos ciues vt
electoꝝ numerꝰ citius pleret.

Pſalmus CXXII. in quo mon3
ad aſcenſu3 virtutū.

Propheta in perſona viri iuſti

Ad te leuaui ocu
los meos cordis et corpis qui
habitas in celis vn̄ credimꝰ
venire noſtꝝ pſidiū. Et oñdēs quō leuauit
ait. Ecce ſicut ocl'i ſeruoꝝ auxilio indi
gentiū in manibꝰ dominoꝝ vt aliq̄d
bñficiū ab ipis recipiāt. vl' ſi puniūtur libe
rent. Itē Sicut ocl'i ācille ſiliter in
manibꝰ domine reſpiciūt ita oculi no
ſtri nūq̄3 a pteplatione eiꝰ deſcendēt quo
uſq3 miſereatur noſtri a tribulatōibꝰ
liberādo vel q̄cunq3 bñficia largiendo. Et
ideo Miſerere noſtri domine q2 cor
pus noſtꝝ paſſionibꝰ laborat miſerere
noſtri q2 animꝰ noſter obpbrijs affligit̄.
neceſſe eſt vt miſerearis q2 abundāt paſſio
nes in q̄bus deſpecti ſumus et deriſi
a malis derident̄ eni fideles ab hereticis.
paupes a diuitibꝰ. hūiles a ſupbis.
Ideo etiā miſere q2 nō tantū corpꝰ ſ3 Ani
ma repleta eſt amaritudine multu3
vt nulla ps eiꝰ ſit immunis ſumus eni3
obprobriū abundantibꝰ. i. diuitibꝰ hꝰ
ſeculi q̄ derident paupes et deſpectō ſu
perbis qui deſpiciūt humiles.

Pſalmus. CXXIII. in quo mon3
omne bonū noſtꝝ deo eē aſcribēdū
Iuſti cognoſcētes a ſolo deo libe
rari a malis huiꝰ ſeculi dicunt.

Diat nunc iſra
el populus dn̄i grās agens niſi
q2 dominꝰ erat in nobis per
ſpeciale auxiliū nullatenꝰ euaſiſſemꝰ. Ni
ſi q2 dominꝰ erat in nobis.
Cū inſurgerēt carnales hoīes per
ſequēdo nos forte viuos deglutiſſēt
nos. Item niſi q2 dn̄s erat in nobis. Cum
exardeſceret furor eoꝝ in nos. fere
inundatio tribulationū abſorbuiſſ3
nos. Quia dn̄s erat in nobis. Aia
noſtra pertranſiuit illeſa torrentem
pſecutionis. dices tu aliq̄s q2 etiam ſi dn̄s

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf